

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PART DÉLMAGYARORSZÁGI NAPILAPJA

Kinek az érdeke?

Mára véglegesen elsimultak a szégyenletes diáktüntetések hullámai és ezáltal a reakciónak ismét sikerült kompromittálnia Szegedet az ország és a világ demokratikus közvéleménye előtt. Hosszu időre és kitartó munkára lesz szükség, hogy ezt az újabb szégyenbélyeget eltüntessük a »szegedi gondolat« városának homlokáról. Első teendő, hogy a kultuskormány alapos és részletekre is kiterjedő módon vizsgálja felül a tantestületek eddigi működését és gyökeres változtatásokkal igyekezzék megtisztítani az itteni iskolákat attól a heveny ellenforradalmi szellemről, amely az iskolákat áthatja. A demokrácia szempontjából megbízhatatlan oktatókat sürgősen el kell távolítani és helyükbe haladó szellemű pedagógusokat ültetni, akik alkalmasak a tanulóifjúság demokratikus árnevelésére. Ugyancsak kellő szigorral kell fellépni fegyelmi uton is azok ellen a tanulók ellen, akik a tüntetés megszervezésében tevékenykedtek és az iskolai fegyelmet megbontották. Követeljük, hogy mindkét irányú tisztogató munkába vonják be a pedagógusok szakszervezetének haladó szellemű tagjait s vezetőit is.

Ugyanakkor nem szabad elhanyagolni a tüntetés rendőri vonatkozású kivizsgálását sem. A felbujtóknak és szervezőknek, akik ezt a demokráciaellenes mozgalmat megrendezték, feltétlenül bűnhődniök kell. A demokratikus pártoknak, szervezeteknek és testületeknek legfőbb és legsürgősebb teendőjük, hogy a tudatos rémhírterjesztéssel és ostoba hazugságokkal megzavart tömegeket felvilágosítsák a való helyzetről és megbizonyítsák, hogy az egész mesterségesen keltett zűrzavar nem egyéb, mint a föld alól előbujt fasizmus politikai manővere, amellyel a diadalmasan előrehaladó demokratikus újjáépítést akarták megzavarni. Rendőri, belügyminiszteri intézkedéseket követelünk annak biztosítására, hogy az ugynevezett Szabadságpárt kalandorpolitikusi ne használhassák ki többé a demokrácia nyújtotta emberséges lehetőségeket arra, hogy nyíltan minden gátlás nélkül uszít hassanak éppen a demokrácia ellen. Vessenek véget annak a helyzetnek, hogy a szegedi hordópolitikusi nyílt gyűléseken, hangszórón keresztül gyalázhassák a demokráciát. Szüntessék meg annak a lehetőségét is, hogy ezek a mindenre elszánt politikai kalandorok a vallásvédelem ürügye alatt és a szörnyűséges multu »keresztény-nemzeti« jelszavakkal vezessék félre ismét ezt a sokat szenvedett és semmit sem okult népet.

Mi, kommunisták jól ismerjük a tömegmozgalom technikáját, a tömegek mozgósításának szervezési eszközeit. Mint szakértők állíthatjuk tehát, hogy a kétnapos diáktüntetést központilag és jól előkészítve szervezték meg azok, akiknek érdekük volt ezt a zűrzavart előidézni. Azt is tudjuk, hogy a tüntetés megrendezésében tevékeny részt vettek a B-listás tisztek és volt nyilasszervezők, akiknek megfelelő képzettségük s tapasztalatuk is van a szervezést illetőleg. De állítjuk azt is, hogy ezek a hivatásos és lelkes szervezők nem a saját elhatározásukból és pusztán a hecc kedvéért vonultak ki az utcára az iskolák naiv, éretlen s lájkozatlan népét. Cui prodest? (Kinek az érdeke?) kérdezik a jogászok s bírák, amikor a bűncselekmény tetteseit keresik. Mi is azt kérdezzük: kinek az érdeke volt, hogy most, amikor a kormányzat felvetette a szabad vallásoktatás bevezetésének külföldön már régen megvalósított tervét, hangulatot teremtsen a fakultatív vallásoktatás ellen? Távo, áll tőlünk a szándék, hogy az egyház felelős vezetőit gyanúsítsuk az ilyen gyerekes politikai módszerek alkalmazásával. A katolikus

egyház irányítói tapasztaltabb s óvatossabb politikusok, mintsem hogy ilyen brutális eszközökhöz nyulnának akkor, amikor még csak meg sem kezdődtek a kormányzat és az egyházak között a fakultatív hitoktatásra vonatkozó tárgyalások. De ez a demokráciaellenes szellem s magatartás, amely egyes egyházi köröket már több ízben is szembeállította a mostani, demokratikus államrenddel, ez a szellem eleven erővel él és hat mindenütt, ahova az egyház kétségtelenül nagy befolyása ér. Ennek a bizonyíthatóan meglevő szellemnek nyilvánvaló szerepe van akkor, ha a szegedi diáktüntetésekért való felelősséget kutatjuk és felvetjük a kérdést: Cui prodest? Ha az egyház a most meginduló tárgyalások során valóban azt akarja, hogy véglegesen és barátságosan tisztázódjék a demokratikus állammal való helyzete, úgy elsősorban neki érdeke, hogy ezt a megegyezést zavaró szellemet a saját kebelén belül megfékezze.

Ha tiszta helyzetet akarunk teremteni, akkor nincs értelme az oktalanságok és céltalan zavartételeknek. Már pedig úgy tudjuk, az egyház is békés megoldást akar, nem pedig kulturharcot.

Szabadságolták Janson tankerületi főigazgatót

Szabadságolták Janson tankerületi főigazgatót

A kultuszminiszter elrendelte, hogy a szegedi iskolákban felvilágosító előadásokat tartsanak a fakultatív hitoktatás lényegéről

A rendőrség az őrizetbe vett tüntelők közül 17 egyént internáltatott, Szélpál István tanár ügyét pedig a népbírósághoz tette át

Eljárás indult hat rémhírterjesztő ellen

(Budapest, március 22) A vallás- és közoktatásügyi miniszter a szegedi diáktüntetések körülményeit egy központilag kiküldött bizottsággal a legszigorúbban kivizsgálta. Megállapítást nyert, hogy a tanulóifjúságot iskolán kívüli elemek bujtatták fel. Az ifjúság nagyobb része nem is volt tökéletesen tudatában meggondolatlan cselekedete jelentőségének. Erre való tekintettel a miniszter elrendelte, hogy a fakultatív hitoktatás kérdését a nevelőtestületek megfelfelé felvilágosítással ismertessék a tanulóifjúság előtt. Ezenkívül a miniszter utasítást adott arra, hogy a szegedi iskolákban a legszigorúbban ellenőrizték a

tanulók esetleges hiányzását. Az iskolai tanári mulasztók ellen megtörtént intézkedéseket fogantatott.

A fegyelmi bizottság vizsgálata alapján a miniszter Dobos Lászlót, az egyik gimnázium igazgatóját állásától ideiglenesen felfüggesztette és ellene a fegyelmi vizsgálatot megindította. Janson Vilmos szegedi tankerületi főigazgatót pedig további intézkedésig szabadságolta.

Értesülésünk szerint a tankerületi főigazgatóság vezetésével ideiglenesen Takács Bélát bízta meg. Ez csak egy történet, mert a kultuszminisztériumnak nem volt tudomása arról, hogy Takács Béla, amikor a diákok tüntetéséről értesült és a demokratikus elemek felháborodásának adtak kifejezést, kijelentette, hogy a »diákoknak szent joguk a tüntetés«. Azt hisszük, hogy ezzel az ideiglenes helyettesítéssel a kultuszminisztérium cselekedete viderbe vitte a demokratikus oktatás ügyét.

A kultuszminiszter megdorgálta a szegedi tanári kart

A szegedi diáktüntetéssel kapcsolatban kiküldött fegyelmi bizottság jelentéséből megállapítottam, hogy a szegedi középiskolák igazgatói és tanári testülete nem tanúsított kellő erőt és határozottságot a diáktüntetések megakadályozásában. Mikor feltétlenül elítélendő határozatlan magatartásukért nagyfokú rosszallásomat fejezem ki, egyidőben az alábbiak haladéktalan végrehajtását rendelem el, illetve a társmínisztériumok rendelkezése alatt álló iskolákban) tartom kívánatosnak:

Igazgató Ur hívjon egybe tanári testületi értekezletet, ezen az értekezleten adjon Igazgató Ur világos, pontos utasítást a tanári testület számára a »fakultatív vallásoktatás« kérdésében követendő állásfoglalásokra nézve. Mulasson rá Igazgató Ur arra a körülményre, hogy a fakultatív hitoktatás bevezetésére vonatkozó rendelettervezet még el sem készült, a rendelet szövege még meg sem jelent, ennél fogva teljesen céltalan és hibáztatandó minden olyan tüntetés, éreztetési eljárás, vagy hangulatképzés, amely egy részleteiben még nem is ismert kérdésben akar egyoldalú behatások révén célszerű zavart keltetni. Fejtse ki Igazgató Ur a tervezett rendelet alapjait, amely úgy fogalmazható meg, hogy a »fakultatív vallásoktatás« bevezetése semmiképpen sem jelenti a vallásoktatás teljes vagy részleges megszűnését, mint ahogyan azt egyesek tendenciózus beállítása hangoztatja. A vallásoktatás szabadsága abban nyilvánul meg, hogy azok a tanulók, akik továbbra is vallásoktatásban kívánnak részesülni, zavartalanul és minden befolyástól mentesen tanulhatják továbbra is vallásukat. A »fakultatív vallásoktatás« bevezetése tulajdonképpen csak korszerű fejlődési folyamat, hiszen az összes kulturális folyamatban már régóta nem kötelező a vallásoktatás.

Utasítsa Igazgató Ur a tanári kar valamennyi tagját és elsősorban az osztályfőnököket, hogy a legközelebbi

Kiáltvány a szegedi szülőkhöz!

Magyar asszonyok és férfiak!

A háborút és a mi nyomorúságunkat okozó fasiszták újra kísértének. Hívány céljaikat nem állják a vallás magas szent eszményébe burkolni. Ékel akarnak verni a szülők és gyermekek, a tanulóifjúság és tanári kar, a dolgozó tömegek és a demokrácia közé. Nyíltan nem mernek kiállni céljaikkal, mert tudják, hogy akkor szembe találják magukat a néppel. Isten és ember előtt legnagyobb bűnhöz folyamodnak, a vallást használják fel hívány céljaik fedezéséhez. Azt próbálják elhitetni, mintha valaki a vallás és vallásos nevelés ellen törne. A demokratikus pártok elfogadták a fakultatív hitoktatásról szóló javaslatot, amelyet az egyház és az állam vezetői most tárgyalnak meg. Mit jelent a fakultatív hitoktatás? Nem egyebet, mint hogy a tökéletes lelkiismereti szabadságot törvényesen biztosítják. Minden hívő magyar a kényszernek még csak látszata nélkül is, önként, szabadon gyakorolhatja vallását.

Magyar szülők!

Védjétek meg a vallás magas szent eszményét a lelkiismeretlen kufárok politikai szennyétől!

Ne engedjétek meg a vallást fasiszta célokra felhasználni!

Ne engedjétek meg gyermekeiteket felelőtlen tüntetésekhez eszközül felhasználni!

A magyar nép nyugalma, békessége, pihenést akar. A nép ellességei, a szabadságpárti reakciós vezetők felfordulásról álmadoznak

Magyar szülők!

Ne hallgassatok a fülbesugó rémhírterjesztőkre! A józan, becsületes meggondolás alapján hátrítsátok el magatoktól a rendbontók kísérletezéseit.

Dr. Pálffy György főispán

Független Kisgazda, Földmunkás és Polgári Párt

Magyar Kommunista Párt

Szociáldemokrata Párt

Nemzeti Parasztpárt

Szegedi Szakmaközi Bizottság